

بیانات مقام معظم رهبری در مراسم مانور ذوالفقار - 5 / مهر / 1376

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين. و الصلوة والسلام على سيدنا و نبينا ابى القاسم محمد و على آله الطيبين الطاهرين. یکی از سازمانها و دستگاههای انقلابی که از آغاز انقلاب تا امروز، به طور یکنواخت و مستمر، به ارزشهای انقلابی نزدیکتر و با آن آمیخته‌تر شده است، بی‌شک ارتش جمهوری اسلامی ایران است. طبیعت يك سازمان حقیقتاً انقلابی و مؤمن همین است. هر روزی که می‌گذرد، هر امکانی که پیش می‌آید و هر حادثه‌ای که در سر راه کشور واقع می‌شود، باید آن سازمان و آن افراد و آن مجموعه را به هدفهایی که نظام جمهوری اسلامی ایران ترسیم کرده است، يك قدم نزدیکتر کند. ارتش این گونه بوده است.

بی‌شک، ارتش امروز، از ارتش سالهای پیش، هم کارآمدتر و هم انقلابیتر است. مسؤولان زحمتکش و عزیز ارتش جمهوری اسلامی ایران، باید این راه را همچنان دنبال کنند. هر چه شما قویتر، کارآمدتر و باایمانتر باشید و هر چه به هدفهای انقلاب نزدیکتر شوید، خیرات و برکات شما برای ملت ایران و نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران بیشتر خواهد شد.

نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران - چه ارتش، چه سپاه، چه نیروی انتظامی و چه بسیج عظیم مردمی - تا امروز هم برای ملت ایران و انقلاب اسلامی زینت بوده‌اند. هر جا نام و یاد آنهاست، ذکر خیر نظام جمهوری اسلامی است. شجاعت آنان، مردمی بودن آنان، ایمان آنان، انصاف و جوانمردی آنان حتی با دشمن و قرار داشتن در کنار آحاد ملت، افتخارات بزرگی است که نیروهای مسلح جمهوری اسلامی از آن برخوردارند. این امتیاز متعلق به اسلام است. اینها متعلق به احکام و آموزشهای دینی است. این اسلام است که به ما آموخت چگونه می‌شود نیروی مسلح بود و در میان کشور و سازمانهای موجود کشور، از قدرت سلاح برخوردار بود، اما حتی از آنها مردمی‌تر و از بسیاری از آنها با ارزشهای اسلامی آمیخته‌تر و نزدیکتر بود. اینها هنر آموزشهای اسلامی است.

نیروی مسلح هر کشوری اگر این خصوصیات را داشته باشد - یعنی هم کارآمد باشد، هم باایمان و با روحیه باشد، هم با مردم و در کنار مردم و نه در مقابل آنها باشد - برای او مایه‌ی زینت و پشتوانه‌ی مستحکمی است که می‌تواند به پشتیبانی آن، مناعت و عظمت و عزت خود را حفظ کند.

این که می‌بینید دستگاههای تبلیغاتی استکبار جهانی - که بلندگوهای استکبار در سراسر عالم برای پیشبرد تبلیغاتی مقاصد استکباری هستند - هر گاهی يك بار برخی از کشورها و بخصوص جمهوری اسلامی ایران را به خاطر داشتن سلاح، یا ساختن سلاح، یا ایجاد مانور و یا آراستن نیروهای مسلح، مورد سوءذکر قرار می‌دهند و ناسزا می‌گویند، نشانه‌ی این است که جمهوری اسلامی به درستی بر روی تنظیم و ترتیب و تکمیل نیروهای مسلح و قدرت نظامی تکیه کرده است.

قدرت نظامی برای کشوری که مورد تهدید قدرتهاست، یکی از واجبتترین واجبهاست. امروز این نکته مخصوص جمهوری اسلامی هم نیست. همه‌ی کشورهایی که می‌خواهند از آسیب دخالت قدرتهای بزرگ محفوظ باشند، اولاً باید نظامهای سیاسی آنها متکی به مردم باشد؛ ثانیاً باید از قدرت نظامی مردمی خودکفای کارآمد برخوردار باشند؛ ولی آنها این را نمی‌خواهند.

امروز رژیم استکباری آمریکا در پنج قاره‌ی عالم حضور نظامی دارد؛ هزارها کیلومتر دورتر از خاک خود، حضور نظامی و نیروی مسلح دارد - آن هم در حجمهای انبوه - آن وقت کشورهایی را که می‌خواهند به قدرت ملی خودشان تکیه کنند و برای خودشان قدرت دفاع فراهم آورند، مورد سؤال قرار می‌دهد! آری؛ آنها می‌خواهند ابزارهای نظامی خود را هر چه بیشتر به کسانی بفروشند که دارای پولی هستند و می‌توانند آنها را بخرند؛ اما حتی حاضر نیستند به آنها هم

نیروی نظامی حقیقی مردمی را بدهند، یا اجازه‌ی آن را صادر کنند. در رژیم گذشته‌ی کشور عزیز ما، پولهای گزاف و بی‌حسابی به بیگانگان داده می‌شد - که هنوز پرونده‌ی آن پولها و آن معاملات، در دادگاههای جهانی گشوده است و جمهوری اسلامی ایران دنبال آن پرونده‌هاست؛ ما آنها را رها هم نکرده‌ایم - و ابزارهای نظامی در اختیار آن رژیم قرار می‌گرفت؛ اما کاملاً تحت اختیار و زیرکلید و در کنترل خودشان! هواپیمایی را که به ایران می‌فروختند، حتی اجازه نمی‌دادند قطعات یدکی‌اش در این‌جا ساخته شود؛ حتی قطعات مرکب آن در این‌جا باز گردد و شناخته شود! آن قطعه را همین‌طور در بسته سوار هواپیما می‌کردند و به کشور سازنده می‌بردند؛ در آن‌جا یک قطعه‌ی دیگر با قیمت گزافی می‌فروختند و به ایران می‌فرستادند؛ در حالی که ایرانی می‌توانست آن را تعمیر کند!

جوانان صنعتگر ایرانی که امروز در نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران به خود این گستاخی و جرأت را می‌دهند که به فکر ساختن یک هواپیمای شکاری - بمب‌افکن بیفتند و یک جنگنده‌ی مجهز و پیشرفته بسازند، در ارتش آن روز ایران و در سراسر کشور ما بودند؛ اما کارایی نداشتند. استعداد بود، امکان بود؛ اما قدرت به کار انداختن نبود و به آنها فرصت داده نمی‌شد.

امروز جوانان ما، صنعتگران ما، مهندسان ما و فن‌آوران ما، با ابتکاری که مخصوص ملت ماست - به این معنا که ملت ما هم بحمدالله از آن به صورت ویژه‌ای برخوردار است - در زمینه‌ی ساخت تجهیزات نظامی، توانسته‌اند به پیشرفتهای زیادی نائل آیند. این هواپیمای آذرخش را با استفاده از تجربیات خود ساختند؛ چون ما انواع هواپیماهای ساخت کشورهای مختلف را در این‌جا داریم؛ هواپیماهای ساخت کشورهای غربی، ساخت کشورهای شرقی. آنچه را که در آموزشها و تجربه‌های خودشان به دست آوردند، بر روی هم گذاشتند و این هواپیما امروز ساخته شده است و جمهوری اسلامی ایران به وسیله‌ی همین نیروهای مؤمن ما، در عداد سازندگان جنگنده‌های پیشرفته‌ی دنیا درآمده است؛ اما در گذشته چنین فرصتهایی داده نمی‌شد.

عزیزان من! جوانان ایران! جوانان نظامی و ارتشی! رژیمهای خائنی که بر این کشور و بر این آب و خاک مقدس حکومت می‌کردند، سالهای متمادی پدران شما را تحقیر کردند و اجازه دادند که بیگانگان مردم ایران را تحقیر کنند. نه سیاستمدار ایرانی جرأت نفس کشیدن داشت، نه دانشمند و فن‌آور ایرانی قدرت کارکردن داشت، نه جوان ایرانی قدرت نوآوری و ابتکار داشت و نه نظامی ایرانی حتی توان دفاع از مرزهای این کشور را داشت. امریکاییها، استعمارگران، امپراتوری استعمارگر پیر انگلیس، ملت ایران را این‌طور می‌طلبیدند و این‌گونه می‌پسندیدند؛ مثل جسم مرده‌ی بی‌جانی با جیبهای پر از پول، که بیایند با او هر چه می‌خواهند بکنند و ثروت او را غارت کنند و ببرند. امروز هم امریکاییها ایرانی را این‌طور می‌خواهند. امروز هم کسانی که با جمهوری اسلامی ایران ستیزه می‌کنند و بدند، به خاطر همین بدند که اجازه نمی‌دهند آنها با ایران همان معامله‌ای را بکنند که اسلاف آنها در طول دو قرن با این مملکت کردند و با پدران ما انجام دادند. آنها می‌خواهند ایران برای همیشه به آنها وابسته باشد.

خدایا! به خاطر امکانات کم‌نظیر یا بی‌نظیری که به این آب و خاک داده‌ای؛ این همه ثروتهای زیرزمینی و این موقعیت عظیم جهانی، باید این ملت تا ابد تو را سپاسگزاری کند. ما برای اروپاییها دروازه‌ی آسیا و برای آسیاییها دروازه‌ی اروپایییم. ما در یک منطقه‌ی حساس واقع شده‌ایم. نه تشکیل اتحاد جماهیری شوروی توانست حساسیت ایران را به عنوان یک محور اساسی میان شرق و غرب عالم تغییر دهد، و نه انهدام اتحاد جماهیری شوروی توانست این مرکزیت و این اهمیت استراتژیک را از بین ببرد. امروز هم مثل پنجاه و یا صد سال قبل، ایران عزیز در یک نقطه‌ی بسیار حساس جغرافیایی قرار دارد و قدرتهای عالم نمی‌توانند - نه این‌که نمی‌خواهند - آن را نادیده بگیرند. این، موقعیت اختصاصی ایران است.

از طرف دیگر، ملت ایران، ملتی شجاع، ملتی باهوش، ملتی جوانمرد و ملتی با ویژگیهای بسیار برجسته‌ی انسانی

است. این چیزی است که احتیاجی نیست ما آن را به صورت ادعا بیان کنیم؛ هم دشمنان ما گفته‌اند، هم دوستان ما می‌دانند و هم تاریخ ما آن را مشخص کرده است. همه‌ی فاجعه آفرینیهای بزرگی که در طول تاریخ در این کشور اتفاق افتاده است، متعلق به غیرایرانیانی است که به ایران آمدند و این کارها را انجام دادند. ایرانی، بخصوص از آن هنگامی که فضای زندگی و جانش با نور اسلام روشن شد، یک ملت نجیب، یک ملت خیرخواه، یک ملت جوانمرد و دارای کیمیای بارزش عشق و محبت است؛ استعداد و توانایی و شجاعت هم در او هست. هر وقت به جد می‌جنگد، مظلومانه می‌جنگد؛ ظالمانه نمی‌جنگد.

شما امروز ببینید کشورهای همسایه‌ی ما، هر کدام تا اندک تمکنی پیدا کردند، یک حرکت نظامی از آنها سرزد. آن عراق بود، امروز ترکیه است، یک جای دیگر کشور دیگری است که در پاکستان و افغانستان دخالت می‌کند و از این قبیل؛ اما جمهوری اسلامی ایران در تمام طول بعد از انقلاب - و قبل از آن هم ملت ایران - همواره با همسایگان خود، با مهربانی و جوانمردی رفتار کرده است.

امروز علاوه بر این نعمتها، یک نعمت بزرگ دیگر هم خدای متعال به این ملت داده است و آن، کثرت جوانان این کشور است. اکثر جمعیت این کشور جوانند. همین چند روز قبل از این، نوزده میلیون دانش‌آموز به مدرسه رفتند؛ یعنی کسانی که یا همین حالا می‌توانند از آب و خاکشان دفاع کنند، یا به مرور در چند سال آینده به صورت یک نیروی مدافع و سرسخت، از این کشور و از این نظام درمی‌آیند. چنین کشوری، از هیچ تجاوز بیگانه‌ای نمی‌ترسد و نباید بترسد؛ از هیچ عقب‌ماندگی‌ای نباید واهمه داشته باشد و نسبت به هیچ آینده‌ای نباید ناامید باشد. کشوری که این همه جوان دارد، این همه استعداد دارد، این همه توانایی دارد و بحمدالله یک نظام مردمی دارد - حکومت از آن مردم، متعلق به مردم و برای مردم؛ نیروهای مسلح در کنار مردم، کمک کار مردم، مدافع از مردم و زینت و مایه‌ی سرافرازی ملت - از کسی نمی‌ترسد.

همه‌ی جهانخواران، همه‌ی متجاوزان، همه‌ی رژیمهای بددل و همه‌ی مستکبرانی که قصدشان تجاوز و زیاده‌طلبی است، بدانند که ایران اسلامی با این ملت، با این جوانان، با این امکانات، با این ارتش، با این سپاه، با این نیروهای مسلح عزیز و سرافراز و با این توانایی در ساخت، هیچ‌گاه در مقابل هیچ قدرتی تسلیم نخواهد شد. جا دارد که امروز ارتش جمهوری اسلامی ایران را «حزب‌الله» بنامیم؛ ارتش حزب‌الله. «الا انّ حزب‌الله هم المفلحون» (51). حزب خدا مفلح و رستگار است. حزب خدا غالب و پیروز است. هر چه می‌توانید، در این خطّ حزب‌اللهی جلو بروید. حزب‌الله، یعنی کسی که هم از امکانات خداداد بهترین استفاده را می‌کند - از دانش استفاده می‌کند، از خرد و اندیشه استفاده می‌کند، از نیروهای انسانی استفاده می‌کند، از ابتکار و تجربه استفاده می‌کند، از تجربه‌ی هشت سال دوران دفاع مقدس بیشترین استفاده‌ها را می‌کند - و هم ارزشهای انسانی و الهی را که اسلام به او آموخته است، گرامی می‌دارد و آن را مایه‌ی پیشرفت خود به حساب می‌آورد و به آن تکیه می‌کند و با آن سرافراز است.

پروردگارا! ارتش و سپاه و نیروی انتظامی و بسیج عظیم مردمی را در زیر سایه‌ی حمایت و فضل مستدام خودت قرار بده. پروردگارا! مهربانی و همدلی را میان آحاد و سازمانهای نیروهای مسلح روزبه‌روز بیشتر کن. پروردگارا! قلب مقدس امام زمان ارواحنفاذ و روح مطهر امام راحل و ارواح مطهره‌ی شهدای اسلام، مخصوصاً شهدای نیروهای مسلح و ارتش جمهوری اسلامی ایران را از ما، از این جوانان و از این مسؤولان زحمتکش و دلسوز، راضی و خشنود بگردان.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته

(51) مجادله: 22